

**Nāk rudens apgleznot Latviju,
Bet necenties, nepūlies tā,
Man viņa ir visskaistākā,
Tik un tā.**

MĪĻIE TAUTIEŠI, AUSTRĀLIJĀ UN JAUNZĒLANDĒ!

Ārlietu ministrijas un savā vārdā sirsnīgi Jūs sveicu Lāčplēša dienā un Latvijas neatkarības proklamēšanas 96. gadadienā!

Pasaulē vēl aizvien ir daudz tādu tautu, kas cer uz iespēju izveidot savu neatkarīgu valsti. Mums tas ir izdevies, 1918. gadā nodibinot neatkarīgu Latvijas Republiku un 1990. gadā, pēc okupācijas desmitgadēm, to pilnvērtīgi atjaunojot!

Valsti veido cilvēki - gan valsti esošie, gan tie, kas atrodas ārpus tās robežām. Latvijas vēsture ir pierādījusi - kā vieni, tā otri var sniegt būtisku atbalstu valsts esībai!

Man ir patīss prieks redzēt, ka tautieši Austrālijā un Jaunzēlandē nav zaudējuši saikni ar savu dzimteni un turpina sniegt atzīstamu ieguldījumu latviešu kultūras tradīciju un tīras latviešu valodas uzturēšanā, nododot šīs vērtības arī jaunākajām paaudzēm. Es ceru, ka laika gaitā būs mazāk tādu, kas dosies svešumā, nepieciešamības spiesti, un vairāk tādu, kas atradīs iespēju atgriezties mājās, lai ar iegūto pieredzi darītu labus darbus savā dzimtenē.

Pēc četriem gadiem Latvija svinēs pastāvēšanas 100. gadadienu! Lai, sagaidot Latvijas simtgadi, mēs visi varētu būt lepi par paveikto un sasniegto, aicinu Jūs turēt galvu augstu paceltu, kā ikdienas darbus darot, tā grūtības pārvarot. Katram atsevišķi un visiem kopā mums ir būtiska nozīme Latvijas tālākā izaugsme un attīstībā.

Godināsim Latviju šajā svētku laikā! Nedēļā līdz valsts svētkiem iedegsim logā svecīti, piespraudīsim pie krūtīm sarkanbaltsarkano lentīti un sanāksim kopā, izrādot cieņu Latvijas valstij, tās dibinātājiem un aizstāvjiem, un pašiem sev!

Dievs, svētī Latviju!

Andris Teikmanis

Sveicam svētkos! Ilgu un skaistu mūžu Latvijai!

DAUDZ LAIMES DZIMŠANAS DIENĀ, LATVIJA!

Valsts svētki Adelaidē,
15.11.2014.g.

Pirmais Valsts svētku karogs Adelaidē sāka plīvot mastā jau agrā rītā pie DV nama, kur par to bija parūpējies Andris Jaudzems. Pēc dažām stundām, plkst. 10.00, Tālavas dārzā pulcējās skolas saime un plašāka publika uz karoga uzvilšanas ceremoniju, kas jau senus gadus kļuvusi par Adelaides tradīciju, kopā ar īsu svētbriīdi, jaunās paaudzes pārstāvja uzrunu un kopīgām dziesmām.

Pēc prāvesta Agņa Roziša svētbriīža, Anita Bučera (Butcher) pastāstīja par savu īso, bet jau pieredzes pilno, dubultās kultūras dzīvi. Dzimusi Rīgā 1996. gadā, Anitas pirmie četri gadi pavadīti Latvijā, taču pamatskolas gadi nodzīvoti vecāku dzimtenē, Adelaidē, kur latviešu skolā slīpēti Latvijā ieliktie pamati. Krimuldā 2011. gadā nodzīvotais vidusskolas pusgads noapaļoja Anitas valodas zināšanas un stiprināja apziņu par piederību latviešu tautai. Nu jau studentes gados, Anita turpina apmeklēt latviešu vidusskolu un piedalās tautas deju grupā Auseklītis. Pēc pāris mēnešiem viņai paredzēts atkal apciemot Latviju un apliecināt tai savu piederību.

Skolas bērni uzvilka karogus,

tautas nodziedātās himnas vadībā, un īsā ceremonija beidzās ar kopdziesmu, Dievs, sargi mūsu tēvu zemi.

Gadskārtējais svinīgais akts un koncerts sākās plkst. 12.00, tad daži brauca mājās, lai vēlāk atgrieztos, citi pakavējās Tālavas kafejnīcā pie viegliem atspirdzinājumiem un sarunām. Precīzi 12.00 zālē ienesa karogus, un sarikojuma vadītāja Astra Kronīte uzrunāja sapulcējušos tautu. DIEVS, SVĒTĪ LATVIJU!

Kaut neliels, Adelaides latviešu pamatskolas dziesmu ansamblis, Rasmus Celinskas vadībā, iepriecināja ar savu drošo dziedāšanu, vietām pat uz balsīm! Dzirdējām trīs tautas dziesmas: Kas dimd, kas rīb, Aiz kalniņa dūmi kūp (ar ļoti pārliecinoši izrunātu: "Vēl vajag!") un Rīga dimd.

"Kā es ieaugu Latvijā"—Māra Branča svētku runa.

Gadu gaitā, Valsts svētkos ir dzirdēti visādi viesu runātāji, gan politiķi, gan akademiķi, gan literāti. Jāatzīst, ka ne katrs no tiem spēja klausītājus aizraut un iedvesmot. Šogad mums laimējās: Māris Brancis, gan runādams par sevi, atklāja visas mūsu tautas dzīvi Latvijā, Staļina laikos. Vienkāršā, (Turpinājums 3. lpp.)

Anita Bučera stāsta par savu piederību Latvijai. Foto: P. Strazds.

Novēlējums Austrālijas latviešu jauniešiem Valsts svētkos

Rakstu jums no Rīgas, vēsā dienā, dažas dienas pirms Latvijas Valsts svētkiem, 18. novembrī. Ļoti nesen biju tieši jūsu vietā un sēdēju Melburnas Latviešu nama lielajā zālē kā skolas audzēknis. Tāpat kā jūs, biju uzvilcis savu tautas tērpu. Klausījos aprakstu par Latviju Valsts svētkos, par svecītēm lodziņos un par ziedu kaudzēm pie Brīvības pieminekļa. Gadu pēc gada, tāpat kā jūs, noliku ziedus pie Brīvības pieminekļa attēla, vai aizdedzināju svecīti, tepat Latviešu namā. Dziedājām valsts himnu un pa reizei ar lielu godu es arī stāvēju karoga sardzē.

Nezinu īsti, kad tas iesākās, bet pēdējos gados manī sāka augt dedzinoša griba dzīvot Latvijā. Biju jau bijis Latvijā divas reizes, bet negribēju vairs braukt kā tūrists. Gribēju būt iedzīvotājs, piedzīvot ikdienišķo. Tad, pagājušā gada 18. novembra aktā, noklausījos goda viesu Rolanda Lappuķes runu. Viņam bija lūgums katram sniegt savu artavu Latvijas labā un iesaistīties Latvijas valsts attīstībā. Izdomāju atsaukties uz šo lūgumu.

Tajā laikā biju 12. gadā vidusskolā, VCE klasē. Biju pamatīgi mācījies un ieguvu vietu Monaša universitātē uz tālākām mācībām. Bet tas mani pārāk nepievilka, manas domas bija pilnīgi Latvijā un nolēmu ņemt atpūtas gadu, jeb „gap year”, lai brauktu uz Latviju un tur dzīvotu ilgāku laiku - vismaz sešus mēnešus. Sāku rakstīt dažādas vēstules uz Latviju un sazinājos ar vairākiem cilvēkiem, jo gribēju savu laiku Latvijā pavadīt nozīmīgā veidā. Gribēju atrast darbu, lai nodarbotos ar kaut ko konkrētu ikdienā un tiešām kaut kā palīdzētu Latvijas attīstībai.

Un pēc laiciņa laimējās. Mani uzņēma kā praktikantu Latvijas (Turpinājums 6. lpp.)

Sargāsim savu tēvu zemi!

Kopš Latvijas neatkarības pasludināšanas 1918. gada 18. novembrī, Latvija un latviešu tauta ir pieredzējusi dažādus nozīmīgus un liktenīgus vēstures pagriezienus, daudzi no kuriem šogad atzīmē apaļu gadskārtu.

Šogad aprit 75 gadi kopš Molotova-Ribentropa pakta parakstīšanas, kurā divas lielvaras slepeni sadalīja ietekmi Eiropā un izlēma Baltijas valstu likteni nākamajiem pieciem gadu desmitiem. Šogad aprit 70 gadi kopš mūsu vecāki, vai daudzos gadījumos mēs paši, Otrā pasaules kara izskaņā, tuvojoties padomju okupācijas armijai, bijām spiesti pamest Latviju. Pirms 25 gadiem krita Berlīnes mūris, reizē ar kuru krita dzelzs priekšsargs un drīz pēc tam sabruka Baltijas valstis okupējusi Padomju Savienība. Pirms desmit gadiem, kļūstot par pilntiesīgu Eiropas Savienības un NATO dalībvalsti, Latvija atzīmēja simbolisku, pilntiesīgu atgriešanos Rietumu pasaulē.

Šobrīd mēs atkal esam vēsturisku notikumu krustcelēs, kur Latvijas kaimiņu reģionos aktīvizējies cīņa par varu un ietekmi, novērojami centieni graut neatkarīgu valstu teritoriālo integritāti un suverēno varu. Latvijas Neatkarības dienas noskaņās aicinu ikvienu tautieti brīvā pasaulē vērsties pie savas mītnes zemes valdības, paužot satraukumu par Krievijas agresiju Eiropā, un aizstāvēt Latvijas valsts drošību. Jāatceras, ka mūsdienās pakļaut citu valsti iespējams ne tikai militāri, bet arī ekonomiski un informātīvi. Šajā Latvijai kritiskajā laikā aicinu ikvienu tautieti sniegt atbalstu Latvijas ekonomiskai stabilitātei un tautsaimniecības izaugsmei, palīdzot jaunu eksporta tirgu atrašanās un ārvalstu investīciju piesaistē. Aicinu ar vēstuli, publikāciju un publisku akciju palīdzību kļiedēt Kremļa (Turpinājums 8. lpp.)

Austrālija novēro Krievijas karakuģus pie saviem krastiem

Kopš Malaizijas pasažieru lidmašīnas notriekšanas Ukrainā, Krievijas un Austrālijas attiecības ir saspīlētas. Aviokompānijas «Malaysia Airlines» lidmašīnas katastrofā gāja bojā 298 cilvēki, tostarp 38 Austrālijas pilsoņi un iedzīvotāji.

Krievu karakuģu parādīšanās sakrīt ar Krievijas prezidenta

Vladimira Putina ierašanos uz pasaules attīstītāko valstu grupas G20 samitu Brisbenā.

Pēc «Malaysia Airlines» lidmašīnas notriekšanas Putina klātbūtnē gaidāmajā Brisbanes samitā tika apšaubīta, bet galu galā tika nolemts viņu uzņemt, neskatoties uz Kijevas un Rietumu pārliecību, ka lidmašīna

tika notriekta ar raķeti, ko Austrumukrainas kaujiniekiem bija piegādājusi Krievija.

Notiekot lieliem samitiem, Krievija arī agrāk ir nosūtījusi savu floti uz attiecīgo reģionu, piemēram, 2009. gadā, kad Singapūrā notika Āzijas un Klusā okeāna reģiona ekonomiskās sadarbības (APEC) samits.

Arī 2010. gadā krievu karakuģis pavadīja toreizējo valsts prezidentu Dmitriju Medvedevu vizītē uz Sanfrancisko.

Austrālijas ārlietu ministre Džūlija Bišopa norādīja, ka Krievijas kuģiem ir tiesības atrasties starptautiskajos ūdeņos, bet uzsvēra, ka tie tiks uzmanīgi novēroti.

«Es saprotu, ka šie kuģi ir daļa no ekspedīcijas starptautiskajos ūdeņos. Tas nav negaidīti. Krievijai, tāpat kā jebkurai citai valstij, ir tiesības šķērsot starptautiskos ūdeņus,» žurnālistiem norādīja ministre.

Viņa atteicās komentēt, vai šādu Krievijas soli uzskata par (Turpinājums 2. lpp.)